

A full-page photograph of Charly Luske standing in a white brick room, wearing a black leather motorcycle jacket, sunglasses, and light blue jeans with rips. He is holding a sunburst electric guitar and looking towards the camera.

Ooit was hij – in zijn eigen woorden – een gevalletje ‘waar kennen we hem toch van?’ Nu produceert Charly Luske (40) zijn eerste zelfstandige theatershow, over zijn idool George Michael. Een zoveelste persoonlijke overwinning.

INTERVIEW LIESBETH SMIT
FOTOGRAFIE ROSSI & BLAKE

CHARLY LUSKE

A close-up photograph of Charly Luske sitting in a brown leather armchair. He is wearing a black leather motorcycle jacket over a white t-shirt and light blue jeans with rips. He has a serious expression and is looking directly at the camera. His right hand is behind his head, and his left hand is resting on his lap.

“Er is me niets komen aanwacien”

“ALS TANJA EN IK EEN PROBLEEM HEBBEN, LIGT DAT BIJNA ALTIJD AAN MIJ”

Het gebeurt halverwege het gesprek. Een puberjongen en zijn vriendinnetje onderbreken dit interview op een Amsterdams terras met een verlegen: “Pardon, maar mag ik u wat vragen? Bent u Charly Lutskie?” Charly kijkt rustig op en antwoordt met: “Luske, klopt.” Nog geen tien seconden later is hij met de twee op de foto gegaan, vriendelijk en geroutineerd. Waarna hij meteen ons gesprek vervolgt. “Meestal is dit trouwens: ‘Hé Charly, jij bent ook leuk, hoor, maar waar is je vrouw?’” Dan: “Goed, waar waren we?”

Bij de aanleiding van dit gesprek: jouw theatertour over George Michael. Waarom wilde je die maken?

“Ik ben altijd al weg van hem geweest. Als kind hoorde ik hem *Careless Whisper* zingen op MTV. Met die stem, zo licht en bijzonder. Toen ik hem vervolgens zag, wist ik niet of ik naar een man of een vrouw keek. Dat haar, zo mooi! Hij was toen nog niet uit de kast, maar iedereen vond hem knap, man én vrouw. Als hetero-jongetje dacht ik: zó wil ik er later uitzien. Dat gevoel voor schoonheid heb ik altijd gehad, ik wist al heel jong precies wat ik mooi vond en wat niet. Dat zei ik trouwens niet hardop, ik werd al raar genoeg gevonden.”

Wat voor kind was je? “Ik was een zachtvaardig, onzeker jongetje. Mijn vader was ondernemer en had verschillende zaken. Ik was de oudste uit een redelijk rechts gezin waar ik gevoelsmatig niet goed in leek te passen. Alles draaide thuis om hard werken en niet te veel naar anderen kijken, terwijl ik juist heel erg met anderen begaan ben. Na een verhuizing kwam ik als Amsterdams kind op een school in Baarn. Ik leek Ciske de Rat wel, maar dan in het Gooi. Dat was moeilijk, ik werd dus gepest. Ik hield van zingen, ik neuriede altijd. Op school pikte een leraar op dat dat wel oké klonk, waardoor ik net wat vaker moest zingen dan de rest van de kinderen.

Zingen vond ik fantastisch, maar voor anderen zingen was verschrikkelijk. Zo eng, niet normaal. Ik was altijd bang dat ik in mijn broek zou plassen.”

Toch koos je zanger als beroep? “Ja, maar de angst is nooit weg. Ik plas niet in mijn broek, maar op een podium sta ik het liefst niet alleen, zodat de aandacht niet te veel naar mij gaat. Ik houd van muziek en kan er erg van genieten om die met anderen te maken. Maar die spotlight hoeft niet van mij. Terwijl ik als kind bizar genoeg maar twee dingen wilde worden: zanger of prins. De juf zei: ‘Oké, zanger is al best ingewikkeld, maar prins kán gewoon niet’. Nou, zei ik, dan trouw ik toch met een prinses? En dat is ook gebeurd. Maar eerst deed ik nog een opleiding. Voor het bank- en verzekeringswezen, dat vonden mijn ouders verstandig. Ik heb de opleiding op een halfjaar na niet afgemaakt, want toen begon ik aan de musical *Boyband*. Waar ik trouwens Tanja (Jess, actrice, red.) heb ontmoet. Daarna besloot ik te gaan doen met mijn leven wat ik wilde.”

Die beslissingen van toen: zaten daar ook mindere kanten aan? “Jazeker, maar niet als ik nu terugkijk. Ik ben al achttien jaar met dezelfde vrouw en ik hoop dat dat voor altijd zo blijft. Zij is zó bijzonder, lief, vergevingsgezind en gewoon goed gelukt. Ik heb best een getroebleerde kant en ben verre van perfect. Als Tanja en ik een probleem hebben, ligt dat voor negentig procent van de gevallen aan mij. In de eerste jaren van ons huwelijk voelde het alsof ik dan door het stof moest. Tegenwoordig denk ik: nee lul, ze heeft gelijk. Jij moet gewoon weer even normaal doen.”

“Ik ben al achttien jaar met dezelfde vrouw en ik hoop dat dat voor altijd zo blijft”

Je komt niet over als een getroebleerd persoon.

“Dat hoor ik vaker. Mensen denken: jij hebt de perfecte vrouw, het perfecte gezin, waar heb je het over? Alsof alles me is gelukt, of is komen aanwaaien. Ik heb geen idee waar dat vandaan komt. Want het is verre van waar, het is alleen maar een bééld.”

Welk beeld van jou klopt wel? “Alles gaat erom of je gelukkig bent. En ik ben dat lang niet geweest. Ik werkte veel in musicals, maar dat was niet het werk dat ik leuk vond. En ik wilde wel iets anders, maar ik had het imago van boybandzanger slash vriendje van Tanja Jess. Dat

kwam niet zo lekker binnen bij de platenlabels. Pas nadat ik zeven jaar geleden meedeed aan *The Voice* kwam de ommekeer. Ik dacht van tevoren: ik wil opnieuw beginnen. Ik wilde worden afgerekend op mijn stém, niet op mijn imago of verhalen over wie ik zou zijn. Ik wilde gewoon voor één keer eerlijkheid over wat ik kon.” Er moest iets veranderen, dus Charly besloot risico te nemen. Hij zette zijn musicalwerk stop en leefde in de maanden daarna naar zijn moment toe. Voor zijn auditie moest hij *This Is A Man's World* van James Brown zingen. “Toen ik dat hoorde, dacht ik: laat maar, ik ga wel weer naar huis. Zie je wel, ze willen mij er gewoon niet in. Die negativiteit, dat: ‘Het lukt niet, dit kan ik niet’, daar had ik zó veel last van. Maar al bij mijn eerste zin draaiden alle vier de stoelen van de jury zich om. Het was spectaculair. En het enige wat ik dacht, was: niet huilen nu, dóórzingen. Dát was het mooiste moment uit mijn werkende leven. Maar ik heb er geen enkele herinnering aan.”

Hoe kan dat? “De impact was te groot, denk ik. Zonde,

hè? Ik kijk er nog weleens naar op YouTube. Zo van: dit is je écht gebeurd. Marco Borsato ging juichend op z’n stoel staan, iedereen begon te klappen. Maar het was gewoon te veel. Ik had het zó niet zien aankomen, zó niet verwacht.”

Wat? Dat je eindelijk serieus werd genomen? “Tot dat moment was ik een gevalletje ‘waar kennen we hem eigenlijk van?’ Daarna kon ik ineens kiezen uit vier platenmaatschappijen. Dat vind ik nog steeds oneerlijk, maar het is nu eenmaal hoe deze wereld werkt. Vervolgens moest ik weer leren om goede keuzes te maken. En daar ben ik niet zo goed in.”

Hoe bedoel je? “Ik had er veel meer uit kunnen halen dan erin zat. Ik luisterde naar de verkeerde mensen, bracht een matige single uit, mijn focus was niet helder. Ik werkte wel veel en dat is nog steeds zo, maar wat carrièreplanning betreft, ben ik soms een enorme dromer.”

Heb je geen manager? “Niet meer. Wel gehad, hoor, maar het lukte ze daar maar niet om gewoon hun werk te doen. Ik moest steeds accepteren dat er fouten werden ➤

“ALLES DRAAIT OM GELUKKIG ZIJN. EN IK BEN DAT LANG NIET GEWEEST”

gemaakt, en dat kon ik niet. Ik zag zo veel onkunde, moest bekende producers de basisprincipes van muziek uitleggen. Nou, dan gaat er veel mis. Man, als je mij moet vertellen hoe ik mijn microfoon moet vasthouden, moet ik toch ook ander werk zoeken?”

Met afscheid nemen, heeft hij geen moeite, zegt hij. En ook: als iets rechtvaardig en eerlijk is, kan hij bijna alles verdragen. Lastig, want de wereld en mensen zijn dat niet altijd. “Ik heb in mijn leven best wat mensen gedag gezegd. Mijn ouders, wat familie, sommige vrienden. Ik kan daar heel hard in zijn. Maar zo veel mensen blijven in een situatie hangen die niet goed voor ze is, waarin ze niet goed behandeld worden door anderen. Ik heb besloten: dit is mijn leven en ik heb twee kinderen, die moeten de leukst mogelijke vader krijgen. Die krijgen ze pas als ik al het afval in mijn leven leer scheiden. En ik daarna gelukkig word.”

Hoe heb je dat gedaan? “Ik zei gewoon: doe, klaar, dit klopt niet, dit werkt niet. En ik hielp die anderen daar uiteindelijk ook mee, denk ik. Soms zit er gewoon iets niet goed tussen mensen en moet je eerlijk zijn. Dat kan alleen als je jezelf kent. Ik werk elke dag aan mezelf, ik streef ernaar om een beter mens te worden. Maar als anderen dat niet doen, houdt het op. Dat is ook een kwestie van ouder worden. En ik leer nog steeds. Misschien sta ik hier over tien jaar dus wel weer anders in.”

Je bent net veertig geworden. Sta je daarbij stil? “Nee, ik word al vijf jaar veertig geschat. Misschien omdat ik een oud hoofd heb of met een oudere vrouw getrouwd ben, ik weet het niet. Ik denk niet zo in leeftijden, eerder in fases. Ik heb mijn jeugd, een stukje *Boyband* en het moment dat ik Tanja ontmoette, en dan mijn leven na *The Voice* zeven jaar geleden. Waarna ik het eindelijk ook met mezelf prettiger kreeg. Ik doe steeds meer wat ik leuk vind. Fysiek zorgde ik altijd al goed voor mezelf, maar tegenwoordig doe ik dat ook mentaal. Door betere keuzes te maken, ook voor mijn gezin.”

Weet je inmiddels ook waar je gelukkig van wordt? “Van dingen delen met mensen, samen iets moois maken. Ik geniet van talent en houd echt heel erg van muziek maken. En ik heb geleerd om beter te communiceren, ook dankzij Tanja. Niet nors ‘Daarom’ zeggen

op een vraag, maar een écht gesprek hebben en contact maken. Vroeger, vóór *The Voice*, kon ik impulsief zijn, een beetje egocentrisch ook. Ik zie dat terug op foto's van toen: ik lachte wel, maar ik zag geen happy face. Als je niet echt gelukkig bent met jezelf en je leven, maak je alleen maar keuzes uit angst of boosheid of ongenoegen. En die leegte kun je niet oplossen met spullen, geld of door naar mensen te wijzen. Dat gat moet je zelf helen.”

Heb je daar een voorbeeld van? “Alles begint met open leren luisteren naar wat mensen echt tegen je zeggen. Ik kwam er bijvoorbeeld achter dat ik privé nooit meer voor spelletjes word gevraagd, omdat ik zo competitief ben. Toen ik dat leerde accepteren, veranderde ik het meteen. Want dat willen winnen, altijd maar de bes-

“Ik heb besloten: dit is mijn leven en ik heb twee kinderen, die moeten de leukst mogelijke vader krijgen”

te willen zijn: dat zei alleen maar iets over het gat in mijn hart. Tegenwoordig laat ik dus rustig mijn kinderen winnen bij *Monopoly*. En kan ik wel janken als ik zie hoe trots ze dan zijn. Als je niet op tijd je persoonlijke lessen leert, vervreemd je van je omgeving. Ik leer die lessen nog steeds, hoor, elke dag. Maar ik doe inmiddels wel mijn best. Dat is het hele verschil, hoop ik. □

Meer Charly

Wie? Charles René Pierre (Charly) Luske-Jess, geboren in Amsterdam (1978)

Wat? Zanger, presentator en (stem)acteur

Getrouwd met: actrice en blogger Tanja Jess

En: vader van Bobby Lee Carlsson (10) en Billy Charles Jovan (15)

CHARLY & GEORGE

George Michael was een van de succesvolste zangers uit de jaren tachtig en negentig. Hij won twee Grammy's en verkocht meer dan honderd miljoen platen wereldwijd. In *The Story of...* brengt Charly het verhaal van zijn idool en wordt het onstuimige leven van de Britse popzanger, liedjesschrijver en muziekproducent uiteengezet aan de hand van de hits en parels uit Michaels Wham!- en solotijd. Onder aanvoering van bassist Phaedra Kwant, als Michaels grootste fan, vertellen de muzikanten en vocalisten de anekdotes achter zijn muziek. charlyluske.com

STYLING: ROSSI & BLAKE, LOTTIE PLOMP (ASS.), HAAR EN MAKE-UP: HANNY VAN SNIPPENBERG, M.M.V.: DIESEL (JEANS), GOOSECRAFT (LEREN JAS), NEW ROCK VIA TAFIT SHOES (BOOTS), RAY-BAN (BRIL), REDEFINED REBEL (T-SHIRT)